

POPRAVENI PRO PŘÍKLAD

Úvodem: Nechci šibenici! Chci, aby trest měl váhu. Pro paměť. Pro odstrašení. Pro spravedlnost!

Vraťme se v čase.

Na českém trůnu sedí Václav IV., syn Karla IV. Píše se začátek 15. století a země se zmítá v nepokoji.

Už koncem předchozího století během Václavovy vlády výrazně poklesla bezpečnost a násilí přibývá. Drobné války, oslabení ústřední moci i šlechtické spory dělají z Čech útočiště pro zločince všeho druhu.

A právě v tomto chaosu vystupuje na scénu Mikeš Zoul z Ostředka. Jeho přesné datum narození není známo, ale jeho činy si historii našly samy.

Byl to loupeživý rytíř, původem ze zemanů - nižší šlechty. V mládí sloužil králi Václavovi IV. i moravskému markraběti. Ale věrnost ho netížila. Když se šlechta začala bouřit a vznikla tzv. panská jednota, Mikeš obsadil hrad Čejchanov nedaleko Chocerád. A odtud vyrážel se svým synem Janem na loupeživé výpravy.

Jejich akce zasáhly celé Benešovsko, táhly se od Tábora přes Prahu až ke hranicím s Rakouskem. Roku 1403 rozšířil svůj vliv i na hrad Starou Dubou. Jejich tlupa čítala padesát ozbrojenců - včetně příbuzných a dalších spojenců, mezi nimiž byli i známí šlechtici Vaněk z Dubé či Hynek z Kunštátu.

Loupeže. Vydírání. Násilí. To byla jejich každodenní realita.

A pak přišel zlom.

V roce 1404 se sám král Václav IV. rozhodl zakročit. Vyslal proti Mikeši vojenský oddíl vedený arcibiskupem Zbyňkem Zajícem z Hazmburka. Ten dobyl, jak Čejchanov, tak i Starou Dubou - a celou tlupu zatkł.

Rozsudek? Rychlý a jednoznačný.

Dne 13. července roku 1404 proběhla v Praze, na místě dnešní křižovatky u Bulhara, jedna z největších hromadných poprav v českých dějinách. Všech 50 členů bandy bylo pověšeno. Mikeš Zoul byl popraven zvlášť - zavěšen na hák, kde jeho tělo viselo ještě mnoho let jako výstraha všem, kdo by chtěli následovat jeho cestu.

At' už je tento příběh přesně tak, jak se stal, nebo částečně legenda - jedno je jisté: zlo bylo potrestáno tak, aby ho už nikdo nechtěl zopakovat.

A nyní se ptejme...Co z toho zbylo dnes?

Ve světě, kde oběti znásilnění sledují své násilníky odcházet od soudu s podmínkou...Ve světě, kde se tresty za zločiny míjejí účinkem a oběti musí s traumaty žít dál - zatímco pachatelé jsou často "odměňováni druhými šancemi"...

Mikeš Zoul věděl, co dělá. A věděl také, co mu za to hrozí.

Trest tehdy nebyl jen odčiněním - byl výstrahou. A právě výstraha je to, co dnešnímu trestnímu systému bolestně chybí. Bez ní se trest stává výsměchem.

Oběti přestávají věřit ve spravedlnost. A zlo ztrácí důvod se bát!

Spravedlnost, aby byla skutečná, musí bolet. A krev, která za ni kdysi tekla, nám to připomíná.

Ještě jednou důrazně opakují: Nechci šibenici. Nechci trest smrti. Chci jen, aby zločin byl potrestán a aby oběti dostali své vnitřní dostatečné uvolnění a oddech!